

Ramazan ayının müjdecisi, öncüsü, hayırla, bereketle gelen Recep ve Şaban aylarını geride bıraktık ve bir mübarek Ramazan ayına daha girdik.

Bu ayda her tarafı huzur kaplar, insan ne kadar günahkâr olsa bile kalbinde Allah'a karşı bir sevgi besler, içinde Ona ulaşma ve kendini yetiştirme gayreti belirir ve geçmişte yaptıklarından pişman olur. Bu Allah'ın rahmetinin en sağanak haliyle herkesin üzerine yağmasındandır. Herkes bu yağmurdan kalbince yararlanır. Bazıları taş kalplidir, yağmur sadece yüzeyi ıslatır derinlere inmez, bazılarıysa en verimli toprak misali her damlayı içine çeker. Ramazan yağmurlarını bir sünger gibi emerler; sadece belli vakitlerde ibadet eden bir insan olmakla yetinmeyip, ubudiyet ufkuna doğru yürürler, murakabe şuurunu yakalar, yapmış oldukları en ufak işte bile Rabbin rızasını gözetirler.

Asr-ı Saadette Ramazan ayı yaklaştığı zaman Peygamber efendimiz (s.a.a) hemen minbere çıkar ve müminleri bu ayı karşılamaya şöyle hazırlardı:

“Ey İnsanlar! Şüphesiz Ramazan ayı, Allah katında en üstün aydır. Bu ayın günleri, geceleri ve saatleri en faziletlidir. Allah bu ayda sizi kendi ziyafetine davet ederek, sizlere değer vermiştir. Nefesleriniz zikir, uykularınız ibadet, amelleriniz makbul ve dualarınız kabul etmiştir. Öyleyse doğru niyet ve temiz bir kalple Allah'a dua edin ki; size bu ayın orucunu tutmaya, Kuran'ını okumaya muvaffak etsin şüphesiz halkın en kötüsü bu ayda bağışlanmayanlardır.”

Bu bilinçle Ramazan ayında insanın ettiği dualarda farklıdır. Dua ya niyazdır ya da naz. Niyazda hep Allah'tan kendin için istersin; belalardan uzak olmayı, hep mutlu kalmayı, cehenneme gitmeyip, cennete girmeyi, rızkın bol olmasını... ama nazda ise,

yine kendin için istersin lakin bu sefer sadece Allah'ı. İmam Seccad'ın şu duasında olduğu gibi:

“Rabbim! Eğer beni cehenneme atacak olursan bil ki, bütün cehennem ehline seni ne kadar çok sevdiğimi haykıracağım.”

Yahut Ebu Hamza-i Somali duasında buyurduğu gibi:

“Allah'ım! Eğer beni cehenneme atacak olursan, buna düşmanın sevinir yok eğer beni cennete götürürsen, buna Peygamber'in sevinir ve andolsun ki, Peygamber'inin sevinmesinin düşmanının sevinmesinden sana daha sevimli olduğunu biliyorum. Allah'ım! Kalbimi sana sevgi ve sana kavuşma sevinci ile doldurmanı istiyorum...”

İmam Ali de Kumeyl duasında Rabbiyle şöyle münacat etmektedir:

“İlahım! Beni cehenneme attın ve farz edelim ki ben senin azabına dayana bildim, fakat Rabbim senden ayrılığa nasıl dayanayım.”

Demek ki; önce derdin farkına varmak gerek, kalp, derdinin ne olduğunu anladığı zaman, bütün bu sıkıntıların, ihtiyaçların ve dertlerin tek kapısı olan Rahman'a doğru yönelir, tam bir şükranîyet, medyunîyet, ıstırap ve pişmanlık haleti ruhiyesiyle. Yüzler Kâbe-i Muazzamaya özler ise Allah'ı Tealaya teveccüh eder. Allah da kalbe teveccüh eder ve O bir kalbe teveccüh etti mi artık taş kalpli olmaktan çıkar, ilah-i nesimleri almak için en güzel yere dönüşür. Kalp, tecelligahı cemali, nazargahı rahmani olur.

“Şüphesiz ki Allah sizin bedenlerinize veya suretlerinize bakmaz; belki kalbinize ve amellerinize nazar eder.”

bu nedenledir ki oruç, tam ve gerçek anlamda değişim rüzgârı demektir. Oruç bu anlamda kalplerin inkılâba hazırlanmasıdır: İnsanın kendi içinde kendisine karşı bir başkaldırısı, şeytan hükümetini devirerek ilah-i hâkimiyeti yerleştirmesidir.

İşte, böyle bereketlerle dolu, insan yetiştirme ayı olan Ramazan ayına girerken Misbah dergimizin beşinci sayısı ile sizlerle buluşmaktayız. Maneviyatın daha ön planda olduğu bu ayda, mutlaka okuyup, üzerinde düşünüp ve manevi atmosferi yakalayabilmemiz gerek dualardan biri de İmam Seccad'ın Ebu Hamza-i Somali duasıdır. Bu çok önemli duayı sizlere aktarmakla birlikte yine çok önemli ilmi ve akademik yazılara yer verdik. Umulurki okuyucularımızın faydalanmasına ve bizlerin bakıyatısalihatusuna sebep olur.